

[Fuglsang.]

Portugal, der kun er med på grund af dets traditionelle afhængighed af England. Netop det fascistiske Portugals medlemskab gør det også urimeligt at tale om en ensartet politisk sammenslutning af demokratiske stater. Det er heller ikke økonomiske interesser, der binder. Om det fortæller alle de forberedende forhandlinger, der har været ført, særdeles klart; de har jo mest af alt været præget af indbyrdes kampe for i første række at sikre sig selv den bedst mulige udgangsposition, og i den kamp, der jo må fortsætte, bliver det, som den førnævnte orienteringsgruppe skrev, junglens lov, der kommer til at råde: det bliver de store, der mere eller mindre bogstaveligt kommer til at æde de små.

Et væsentligt formål for de monopoler, der står bag de forskellige markedsplaner, er tanken om at skabe sig en overnational stilling, blandt andet med hensyn til deres investeringer. Al hidtidig erfaring viser, at dette uvægerlig vil medføre, at kapital, og i det lange løb også arbejdskraft, vil søge derhen, hvor monopolerne finder de bedste forudsætninger for at placere en rentabel stordrift, hvorfra de så vil forsyne det store fællesmarked. Enhver vil vist erkende, at vi i så henseende står temmelig svagt.

Vi har ingen industrielle råstoffer af betydning; i det omfang, vi her skal konkurrere, bliver det i kraft af vor dygtige arbejdskraft og på bekostning af dennes levestandard. Vi har ganske vist et veludviklet landbrug og meget dygtige landmænd, men landbruget er jo uden for den almindelige liberalisering. Begge de nævnte ting er forøvrigt noget, der lige så fuldt gælder i forhold til de seks. Vi kunne have haft en fordel i kraft af vor gunstige geografiske beliggenhed mellem øst og vest, men selve vor tiltræden af frihandels-sammenslutningens økonomiske blok virker som en hæmsko for at udnytte denne beliggenhed. Det bliver endnu mere, end det hidtil har været tilfældet, stordriftens tid, vi kommer ind i. Det vil også inden for vort lands grænser betyde en yderligere koncentration af kapital og arbejdskraft inden for visse områder og dermed yderligere uddybe forskellen mellem disse og de allerede i forvejen underudviklede egne.

Frihandels-sammenslutningens oprindelse skyldes først og fremmest Englands og til dels vel også Sveriges ønske om at skabe et modtræk mod Vesttyskland og til dels også Frankrigs aggressive fællesmarked. Hvad der i denne forbindelse er meget vigtigt at lægge mærke til, og hvad ingen, for øvrigt heller ikke i dag her fra talerstolen, har søgt at lægge skjul på, er, at man tilstræber gennem de syv at skabe sig en udgangsposition for en videre sammenslutning med de seks' fællesmarked, ligesom man stadig bør have for øje, at de økonomiske sammenslutningers videre perspektiv er dannelsen af det økonomiske grundlag for NATOs militære styrke.

Vi har med andre ord, alt taget i betragtning, såre lidt at vinde, og når flertallet alligevel tager dette skridt, så synes det næsten at være ud fra det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde ved første behandling, at de ser intet andet valg. Jeg synes, der er grund til lige at hæfte sig ved det interessante og vel også lærerige fænomen, at det førnævnte ærede medlem, der ikke uden en vis reklame understregede sin danske selvstændighed ved at lægge luft mellem sig og den socialistiske del af verden, nu så kort efter uden betænkelighed slutter op som det, det ærede medlem hr. Per Hækkerup netop kaldte en god europæer, bag en vestlig økonomisk stormagtsblok under engelsk førerskab. Det er der så meget desto mere grund til at lægge mærke til, som det jo næsten er at forudse, at det samme ærede medlem, der i dag med åbne øjne kører ind i en vestlig økonomisk blokdannelse, hvis militære perspektiver ingen er i tvivl om, og som ingen af dens bagmænd søger at skjule, ikke desto mindre i morgen formentlig vil søge at placere sig som fredskæmper af en i sandhed ny type.

Det, som er det afgørende i denne sag, også som baggrund for dette, er, at det er ikke rigtigt, når man siger, at Danmark ikke har andet valg end at gøre det, vi her gør. Der findes et andet valg. Verden omkring os i dag, ved indgangen til 60'erne, er ikke, som den var for 10 år siden. Dengang var det den kolde krigs tid, men i dag er situationen takket være ærlig offervilje fra mennesker, der forstår politikernes pligt, blevet anderledes, end den var dengang. Det, som prægede tiårets begyndelse,